

РЕШЕНИЕ

№ 1943

гр. София, 25.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 26.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Адриан Янев

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12359** по описа за **2020** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1 ЗАНН, вр. чл. 208 и сл. АПК.

Образувано е по касационна жалба на директора на СДВР срещу Решение от 24.06.2020 г., постановено по НАХД № 14265 по описа за 2019 г. на Софийски районен съд, с което е отменен електронен фиш Серия К № 1493526 от 23.01.2017 г. за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП на Т. Н. К. е наложена глоба в размер на 100 лева за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

В жалбата се излагат съображения, че е доказано извършеното нарушение. В тази връзка не се споделят доводите на съда, че липсва документ, установяващ извършена проверка за изправност на процесната мобилна система за видеоконтрол. Счита, че приложеният протокол за използване на автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта (приложение № 15 към чл. 91, ал. 1) притежава същите реквизити на протокола по чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. /Наредбата/, поради което представлявало годно доказателствено средство. С оглед на всички възражения, се иска отмяна на процесното решение на СРС и постановяване на ново, с което електронният фиш да бъде потвърден.

Отвeтникът в касационното производство изразява становище за неоснователност на жалбата.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд - София-град, XI – ти касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е основателна.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна следното: На 23.01.2017 г. в 12:09 часа, мобилна система за видеоконтрол TFR1-M № 505 заснела автомобил марка „Нисан”, модел „М.” с рег. [рег.номер на МПС] , движещ се в [населено място], по [улица]до входа на Б. градина, с посока на движение от [улица]към [улица], с превишена скорост – 102 км/ч., при максимално разрешена за движение скорост от 80 км/ч.

Въз основа на тези данни и проверка за собственост на заснетия автомобил, впоследствие бил издаден от СДВР и обжалваният понастоящем електронен фиш серия К Серия К № 1493526 от 23.01.2017 г. за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, с който за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДвП и на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП на Т. Н. К., в качеството му на собственик на заснетото МПС, е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лева.

За да постанови оспореното решение първоинстанционният съд е приел, че липсва документ, установяващ извършена проверка за изправност на процесната мобилна система за видеоконтрол, както и че не е съставен протокол по чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г.

Решението е неправилно по следните съображения:

Разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП предвижда, че установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител, се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш серия К № 1493526 от 23.01.2017 г. съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика на когото е регистрирано МПС, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. В конкретния случай, електронният фиш от формална страна притежава всички реквизити, нужни за неговата законосъобразност. Извършеното нарушение е установено с техническо средство система за видеоконтрол TFR1-M № 505. Съгласно разпоредбата на [чл. 165, ал. 3](#) от [ЗДвП](#) , на министъра на вътрешните работи е делегирана компетентност да определи с наредба условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение. В тази връзка е издадена е Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. на министъра на вътрешните работи за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. (Наредбата) за осъществяване на контрол на участниците в движението по пътищата се използват АТСС, пуснати на пазара и/или в действие по реда на Закона за измерванията, притежаващи удостоверение за одобрен тип и вписани в регистъра на Българския институт по метрология. В настоящия случай е представено такова, а именно удостоверение за одобрен тип средство за измерва № 10.02.4835, издадено от Български институт по метрология. Същото се отнася за мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение тип TFR1-M, която е вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване под № 4835. В настоящия случай въззивният съд неправилно е допуснал смесване на фабричния № 505 на уреда (или конкретен номер на уреда) с регистровия № 4835 на Българския институт по метрология, под който е вписана мобилната система.

В удостоверението за одобрен тип на АТСС няма как да се отбележат фабричните номера на всички уреди, доколкото същото се отнася само за определения тип (съвкупност от средства за измерване с еднакво предназначение, основани на един и същи принцип, имащи еднаква конструкция и изработени от един и същи производител по една и съща техническа документация и технология) – арг. чл. 29, чл. 32, ал. 1 и § 1, т. 29 от ДР на Закона за измерванията.

Съгласно чл. 34 от Закона за измерванията Българският институт по метрология вписва одобрените типове средства за измерване и допълненията към тях в регистър на одобрените за използване типове средства за измерване. Регистърът е публичен. В случая от представеното удостоверение за одобрен тип става ясно, че мобилната система тип „TFR1-M“ е вписана в регистъра под № 4835.

На основание чл. 4, ал. 2 от Наредбата преди пускане в експлоатация АТСС преминават първоначална проверка. Видно от представения протокол № 138-16 от 19.05.2016 г. се установява, че конкретният уред (мобилната система тип „TFR1-M“ с фабричен № 505) е преминал проверка и съответства на одобрения тип за измерване на скорост.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от Наредбата за всяко използване на мобилно АТСС за контрол се попълва протокол съгласно приложението. В настоящия случай е използван друг образец за протокол, но същият съдържа същата информация, която е посочена в протокола по приложението към чл. 10, ал. 1 от Наредбата.

Приложеният протокол е съставен по повод използване на автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта. Същият съдържа описание на техническо средство (марка TFR1-M, фабричен № 505), дата (23.01.2017 г.), времетраене на осъществения контрол (от 10:00 часа до 12:30 часа), мястото на контрол([улица]до входа на Б. градина, с посока на движение от [улица]към [улица]), начин на работата (ляво, отминаващи), пътни условия (осветеност – дневна; атмосферни условия – облачно и състояние на пътно платно – мокро), максимално разрешена скорост (80 км. ч., въведена с пътен знак В – 26 за населено място), място на монтаж (МПС с рег. [рег.номер на МПС]) и брой направени клипове (от № 5121 до № 5156). Протоколът също е подписан от съответния служител. Горното дава основание да се приеме, че съставеният протокол съдържа същите реквизити по протокола по чл. 10, ал. 1 от Наредбата, като разликата се свежда единствено до наличието на следния текст в горен десен ъгъл на документа: „приложение № 15 към чл. 91, ал. 1“. За естеството на документа е важно неговото съдържание, а не обстоятелството, че е добавен несъществен текст към наименованието на документа.

В този смисъл е съставен необходимия протокол за използване на автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта.

Действително, че към протокола липсва снимков материал на разположението на уреда, но това не ограничава правата на нарушителя, доколкото в протокола подробно е описано местоположението на АТСС.

Горното дава основание, че Т. К. се е движил със скорост от 102 км. ч. при ограничение на скоростта от 80 км/ч., въведена с пътен знак В – 26. В този смисъл е нарушена разпоредбата на 21, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДвП.

Съгласно чл. 188 ал. 1 ЗДвП собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. Съгласно чл. 189 ал. 5, изр.2 ЗДвП в 14-дневен срок от получаването на електронния фиш собственикът заплаща глобата или предоставя в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. На лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща електронен фиш по ал. 4 за извършеното нарушение. В настоящия случай Т. К. е получил процесния електронен фиш и не е посочил с декларация, че автомобилът е бил управляван от друго лице.

По силата на [чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП](#) водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, се наказва за превишаване от 21 до 30 km/h - с глоба 100 лева, поради което наложеното наказание е в предвидения в закона размер и не подлежи на корекция.

С оглед на всичко гореизложено настоящата касационна инстанция намира, че не са допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на електронния фиш, които да налагат неговата отмяна, а нарушението е доказано от обективна и субективна страна, за което правилно е наложена глоба в размер на 100 лв. съгласно чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че решение на въззивния съд при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде отменено. На основание чл. 222, ал. 1 от АПК делото следва да бъде решено по същество, като се потвърди електронния фиш.

Съобразно разпоредбата на [чл. 63, ал. 3](#) от [ЗАНН](#) в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на [АПК](#). С оглед изхода на спора и направеното искане от страна на пълномощника на касатора, както и на основание чл. [чл. 63, ал. 5 ЗАНН](#), във вр. с [чл. 37](#) от [Закона за правната помощ](#), във вр. [чл. 27е](#) от [Наредбата за заплащането на правната помощ](#), съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лева за всяка инстанция, т. е. общо 160 лева.

По изложените съображения и на основание [чл. 221, ал. 2 АПК](#) и чл. 222, ал. 1 АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 [ЗАНН](#), Административен съд София – град, XI – ти касационен състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ Решение от 24.06.2020 г., постановено по НАХД № 14265 по описа за 2019 г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 6 – ти състав, и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш Серия К № 1493526 от 23.01.2017 г. за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП на Т. Н. К., ЕГН [ЕГН] е наложена глоба в размер на 100 лева за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

ОСЪЖДА Т. Н. К., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция по вътрешните работи (СДВР) сумата в размер на 160 лева, направени разноски в общ размер пред въззивното и касационното производство.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: